

מ"ת 16401/05/18 - מדינת ישראל נגד ס ס

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 16401-05-18 ישראל נ' ס(עציר)
תיק חיצוני: 196694/2018

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב ס ס (עציר)

החלטה

זוהי בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

כתב אישום ורקע

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שלוש עבירות איומים, בהתאם לסעיף 192 לחוק העונשין, וכן עבירת שיבוש מהלכי משפט, על פי סעיף 244 לחוק.

בהתאם לכתב האישום, המתלוננת, ס' ס הנה אחותו של המשיב. המשיב ואחותו יתומים מהוריהם. צוין כי המתלוננת מתגוררת מזה כחודש ימים בבית חברתה ש פ (להלן: "ש'") שבעיר --- .

בהתאם לכתב האישום, ביום 2/5/18 סמוך לשעה 20:10 שוחח המשיב עם דודו ס', אים עליו ואמר לו "אני כבר בעמיעד, אני בדרך אליה, אני אין לי כלום, אני אכנס לכלא ואני אהרוג אותה בפנים...תישאר בבית יושנים אני אין לי אלוהים". איום זה הושמע מפיו בעקבות חוסר שביעות רצונו מכך שהמתלוננת עזבה את הבית ועברה להתגורר בבית חברתה, כאמור.

ביום 2/5/18 סמוך לשעה 20:12 בשיחה נוספת בין המשיב לס', אמר לו "תשמור על הבית ועל האחיות שלי הם באחריות שלך, אני הולך או שאני הורג אותה או שאני נכנס לכלא אחד משתיים, היא לא תעשה מה שהיא רוצה, למה שהיא תביא את המשטרה לאחיות שלי, אני אעשה אני אעשה, אני לא הולך לשחק, יללה בי...כבר חודש יושב עם העצבים כמו מפגר, אני כבר חודש מתכנן, נכון, אקדח כבר בכיס שלי. אל תחשוב".

סמוך למועד הנ"ל, שוחח המשיב עם אחותו ס' וסיפר לה כי בכוונתו להגיע אל המתלוננת ב---, והיא ניסתה לשכנעו לא לעשות כן. בהמשך התקשרה ס' לאחות נוספת בשם עביר וסיפרה לה על כך שהמשיב בדרך למתלוננת ואת חששה שיקרה משהו.

בהמשך התקשר ס' לש' ובמהלך השיחה אמר לה "אם ס' אצלכם תדעו שאחיה ס בדרך והוא מוציא אותה בכוח ולהחזיר אותה...אם יקרה משהו זה על אשמתי".

מספר דקות לאחר מכן התקשרה גם עביר לש' ואמרה לה "אם ס' אצלך בבית תוציא אותה מהר ס בדרך" וניתקה את השיחה.

בעקבות שיחות אלה ניגשו המתלוננת וש' לתחנת המשטרה.

עוד על פי כתב האישום, בחודש ינואר 2018 במועד מדויק שאינו ידוע למבקשת איים המשיב על המתלוננת, בעקבות חוסר שביעות רצונו מכך שהיא עזבה את הבית ועברה להתגורר בבית דודה, באמצעות הודעה ששלח לה לטלפון הנייד שלה ובה רשם "היום תחזרי הביתה ואם לא תחזרי אני יבוא להחזיר אותך אל תחקי את ס' כי אני רוצה לשבור לך את הראש".

ביום 2/5/18 סמוך לשעה 23:35, במהלך חקירתו של המשיב, ולאחר שנתבקש על ידי החוקר גליל גאנם לבטל את קוד הנעילה במכשירו הסלולארי, ניסה המשיב למחוק את אפליקציית הקלטת שיחות המותקנת במכשירו.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום הליכים המשפטיים.

ראיות לכאורה

3. בא כוחו של המשיב, עו"ד חורי, חלק על קיומן של ראיות לכאורה, ולמעשה טען כי העוצמה הראייתית פחותה מהנדרש. ב"כ המשיב הפנה לכך שהאיומים המיוחסים למשיב, הושמעו על ידו לאוזניו של עד התביעה ס' ס, דודם של המשיב ושל המתלוננת, ולא לאוזני המתלוננת עצמה. נטען כי בהשמעת התוכן המיוחס באוזניו של אותו דוד, אשר איננו המתלונן בתיק זה, ואשר לא פנה כלל למשטרה, לא מתקיימים יסודותיה של עבירת האיומים.

בהתייחסו לעבירת האיומים מחודש ינואר 2018, צוין כי מדובר באירוע לפני כשישה חודשים, וכי גם אם תוכן לכאורה האמרה המאיימת, עוצמתה לעניין המסוכנות תהיה פחותה.

ב"כ המשיב התייחס לגרסתה של המתלוננת, לפיה זכתה ליחס לא הולם, ואף אלים ומאיים מצד המשיב במשך תקופה, עד שעזבה את בית המשפחה שב---, והפנה לכך שבני משפחה אחרים שנחקרו בפרשה שללו את

הטענות.

ניתן לסכם ולומר, כי הסנגור לא חלק על כך שהאמירות המיוחסות למשיב, ושנאמרו על ידו בטלפון לאותו דוד ס', אכן נאמרו על ידו בשתי שיחות טלפוניות סמוכות מיום 2.5.18. יצוין כי שיחות אלה הוקלטו באפליקציה להקלטת שיחות, וכי המשיב הודה בחקירתו במשטרה באמירת התוכן המיוחס לו לדודו, כך שמדובר בעניין זה במצע ראיתי איתן ביותר, אלא שהטענה מכוונת לכך שהמשיב לא איים ישירות על אחותו, ושלקך השפעה ראייתית.

4. אין בידי לקבל את טענת הסנגור, ואני מוצאת כי התוכן שהשמיע המשיב בשתי שיחות טלפוניות לדודו מהווה את יסודותיה של עבירת האיומים המיוחסת. יצוין כי המבקשת ייחסה למשיב איומים **על דודו ס'** (ולא על המתלוננת), ואכן אישום זה עומד בכללים שקבע ביהמ"ש העליון, בע"פ 2038/04 **שמואל לם נ' מ"י**, אליו הפנה בא כוחו של המשיב (להלן: "**פרשת לם**" או "**עניין לם**")

בפרשת לם קבע ביהמ"ש העליון (מפיה של כב' הנשיאה בדימוס ד. בייניש) כי אמירה המושמעת באוזני אדם אחד, וקיימה מסר שלפגיעה באדם אחר, יכולה לעלות כדיאיום אסור כלפי קולטת האמירה. מי שקולט את האמירה הנו "המאויים" על פי הגדרת עבירת האיומים.

בהמשך לאמור בעניין לם, נקבע כי השאלה אם קולט האיום, שהוא, כאמור, "המאויים", חש בפועל פחד ממשמע התוכן, אינה מיסודות הסעיף וצוין כי גם אין דרישה בחוק כדיבריה איומים גרמובפועל לפחד או לחשש בלב האדם שקלט אותם. עוד נקבע כי אין הכרח בהוכחת "זיקת עניין" בין המאויים - הקולט, לבין מושא האיום, וכי הנסיבות הקשורות לזיקת העניין ישקלו בין יתר הנסיבות הרלוונטיות.

5. עו"ד חורי ציין כי באותו עניין לם, זוכה בסופו של דבר אותו מערער, שמואל לם, בבית המשפט העליון. לם, שאיים לפגוע באשתו, והשמיע את האיום באוזניה של עובדת סוציאלית אכן זוכה, ואולם אין בכך לסייע למשיב בהליך זה, שכן זיכוי של אותו לם, נבע מכך שהוא הואשם **באיום על אשתו**, בעוד שהדוקטרינה שנקבעה באותו עניין קבעה כי "**המאויים**" באותו עניין היה **העובדת הסוציאלית, שקלטה את האיום**, ולא אשתו של לם, שהייתה **מושא האיום**. כתב האישום נגד המשיב הוגש בהתאם לכללים שנקבעו בהלכת לם. המשיב, מואשם כי בשתי שיחות טלפוניות, **איים על דודו ס'**, כשמושא האיום הייתה אחותו המתלוננת ס'. העובדה כי ס' היא המוגדרת בכתב האישום במילה "המתלוננת", אינה משנה את הקביעה כי עבירת האיומים מיוחסת על פי דין.

6. מעבר לנדרש - חומר הראיות מוכיח לכאורה כי דבריו של המשיב אכן נטעו בפועל פחד בלב הדוד ס', אשר מיהר לפעול בעקבות שיחות הטלפון, התקשר לחברתה של ס' ש', הזהיר אותה שהמשיב נמצא בדרכו ל---, וכי פנייתו הניעה את המהלכים שהביאו את המתלוננת ס' לתחנת המשטרה להגיש את

התלונה, בעקבותיה נפתחה החקירה והמשיב נעצר.

"המאויים" בפרשה זו, ס' ס, הנו מי שיש לו זיקת עניין ברורה לאיום, שכן מדובר בדודם של המשיב והמתלוננת, המשמש להם כאב מאז התייתמו השניים מהוריהם.

גם המתלוננת שמעה על האיום, ונודע לה דרך אחותה, ודרך חברתה ש', כי המשיב מבקש לבוא ולפגוע בה. דברים אלה גרמו למתלוננת פחד ממשי, שתועד בדבריה ובהודעותיה.

7. מצאתי, לפיכך, כי מתקיימות ראיות לכאורה לגבי שתי עבירות האיומים המיוחסות למשיב בגין שתי שיחות הטלפון לדודו ס', על התוכן שהושמע בשיחות אלה.

8. עבירת האיומים מחודש ינואר, שנעשתה על ידי המשיב בהודעת טקסט לאחותו המתלוננת, מגובה בהודעתה של המתלוננת, כמו גם בצילום הטקסט מהטלפון הנייד. ולפיכך מתהווה מצע ראייתי מוצק גם לגביה.

9. הטענה כי המשיב ניסה למחוק, בעת שהיה בחקירה, את אפליקציית הקלטת השיחות המותקנת על מכשיר הטלפון הנייד שלו, וכי כך פעל לשבש מהלכי משפט, מבוססת על מזכרו של החוקר ג'ליל גאנם (מסומן לב'), שהגיש למשיב את הנייד שלו וביקש ממנו להזין את הקוד הסודי, וראה את המשיב מסמן אפליקציה למחיקה. כששאל גאנם את המשיב מה הוא מוחק, אמר לו המשיב כי הוא מוחק אפליקציה להקלטת שיחות. המשיב אמנם לא אישר את הדברים (חקירתו מיום 6/5/18 ש' 81), ואולם די בשלב זה במזכרו של החוקר ובהתרשמותו, לבסס בסיס של ראיות לכאורה גם לגבי הנטען על ניסיון לשבש חקירה.

לסיכום, מצאתי כי קם בסיס ראייתי מוצק לכאורה לגבי העבירות והעובדות שבכתב האישום.

עילת מעצר

10. בהמשך לטענתו כי עבירת האיומים הושמעה באזני אדם אחר, טענה אליה התייחסתי לעיל, טען בא כוחו של המשיב כי לא קמה עילת מעצר, וכי מדובר בדברים שהושמעו בכעס מסויים ללא כוונה להוציאם לפועל. נטען כי עבירת איומים לא מקימה ככלל עילה למעצר עד תום ההליכים.

בא כוחו של המשיב התייחס לנסיבות המשפחתיות העומדות ברקע כתב האישום, וציין כי מדובר באח ואחות שהתייתמו מהוריהם, וכי המשיב עזר למתלוננת ודאג לה, ופעל רק כדי שמשפחתו לא תפורק.

11. עיון בתיק החקירה מגלה עילת מעצר שהנה מסוכנות. בנוסף, אין לשלול גם עילה נוספת, שמקורה בחשש שמא המשיב עלול להשפיע על המתלוננת שלא להמשיך בשיתוף פעולה כעדה בתיק פלילי זה.

במהלך החקירה נגבו גרסאות של בני משפחה רבים של המתלוננת והמשיב.

מדובר במשפחה תושבת ---. הוריהם של המשיב והמתלוננת נפטרו והותירו את השניים, יחד עם אחיות נוספות, יתומים. השניים התגוררו בסמיכות לבני משפחה נרחבת - אחיהם של האב המנוח, וכן אח של האם המנוחה.

בגרסת המתלוננת עלו טענות לגבי יחסו של המשיב אליה, ובנוסף טענות גם לגבי יחסם של בני משפחה אחרים, אשר קפחו לדבריה את זכויותיה ומנעו ממנה חירות פעולה. המתלוננת בחרה במסלול של לימודים ועבודה, והחליטה לעזוב את הכפר והתא המשפחתי המורחב - בניגוד למקובל ולנהוג בחברה המסורתית עמה נמנית המשפחה. המתלוננת עברה להתגורר ב---, בביתה של חברתה ללימודים.

12. בסמוך לפני האירועים שבכתב האישום, פנתה המתלוננת לבית המשפט לענייני משפחה בקריית שמונה בבקשה לצו הגנה נגד המשיב, הדוד ס', דודתה ואחותה. ביום 26/4/18 ניתן לבקשתה צו הגנה במעמד צד אחד. בבסיס הצו עמדה טענתה של המתלוננת כי בני המשפחה פעלו להחזירה לכפר, וכי חלקם אף הגיעו אליה ל--- לשם כך. נטען כי אחת הדודות הגיעה ל--- ותקפה אותה שם. המתלוננת הביעה את דעתה כי המשיב ביקש לפגוע בה כתגובה לצו ההגנה שביקשה.

13. התוכן המאיים והמדאיג, שהמשיב השמיע בטלפון לס', לפיו הוא נמצא בדרך אל המתלוננת, בכוונה להרוג אותה, לפיו בכיסו מצוי אקדח, וכי הוא "יכנס לכלא" - הוא תוכן מדאיג ביותר, המקים עילת מעצר מובהקת.

לא בכדי מיהרו הדוד ס', וכן אחותה של המתלוננת, להזהירה, ואמרו לה במפורש לצאת מהבית כי המשיב בדרכו אליה.

14. ואולם, בכך לא מסתיימת ההתייחסות לעניין המסוכנות, שכן **המשיב אכן הגיע ל---** כפי שהצהיר, ושם הוא אותר ונעצר על ידי המשטרה ביום 2/5/18 בשעות הערב - זמן לא רב אחרי שביצע את שיחות הטלפון לדודו. אצל המשיב אמנם לא נמצא אקדח (בניגוד לדברים שאמר לס' בטלפון), ואולם נסיבות הגעתו ל--- מעידות על מסוכנות רבה, והגרסה שהשמיע, כהסבר מדוע הגיע ל---, הייתה בלתי אמינה.

15. יצוין כי אין ראייה מובהקת כי המשיב ידע, ביום הגעתו ל---, כי הוא מפר צו הגנה שניתן במעמד צד אחד לבקשת המתלוננת, מספר ימים קודם לכן, ואולם קיימת אינדיקציה כי המשיב ובני משפחתו ידעו שהמתלוננת נקטה בהליך משפטי וכי הם מוזמנים לדיון (ראה לעניין זה שיחה טלפונית בין המשיב לאחותו עביר, המתומללת במזכרו של החוקר אלמן מיום 3/5/18, ובה המשיב שואל את עביר אם הלכה לראות מהו המכתב שקבלה, ואת הודעת עביר על כך שקבלה מכתב רשמי).

16. מסוכנותו של מי שמבצע לכאורה עבירת איומים, נמדדת תוך אמידת הסיכוי והסיכון שמא יוציא את איומיו לפועל. במקרה זה, הושמעו איומים חריפים לפגוע במתלוננת, ולחסלה באקדח. הרקע לאיומים מבוסס ראייתית היטב, והנו אי שביעות רצונו של המשיב מהתנהגותה של המתלוננת, שחרגה מהסדר

החברתי המקובל, ועזבה את ביתה ומשפחתה. על רקע זה, קיים סיכון ממשי של המתלוננת מצד המשיב. סיכון זה נובע מעל לכל מכך שהמשיב אכן הגיע ל--- בהתאם לאיומיו.

עד כאן - מתבססת עילת מעצר מוחשית ומובהקת.

17. עילת המעצר נחלשת במידת מה נוכח הנתונים החיוביים של המשיב, שהנו צעיר ללא כל הרשעה בפלילים, העובד למחיתו בעבודה מסודרת כנהג משאית, ושעל אף יתמותו מהוריו, נהנה מתמיכה משפחתית רחבה מדודיו ובני משפחותיהם. בנוסף, יש לראות כנסיבה מרגיעה את העובדה כי המשיב לא נשא כל נשק קר או חם, כי כנראה לא קיבל לידי את צו ההגנה והוא איננו מואשם בהפרתו, וכי בסופו של דבר פעל הדוד ס' להזהיר את המתלוננת מבעוד מועד ומנע את הפגישה בין השניים. מדובר בתוכן מילולי חריף, אשר יתכן שנאמר בחלקו מתוך כעס וללא כוונה ממשיית לביצוע המעשים הקשים.

חלופת מעצר

18. ב"כ המשיב הציע לשחררו למעצר בית במתחם המשפחתי ב---- בהשגחתם של בני משפחה.

מתוך בני המשפחה, הציעו עצמם שני משמורנים ראשיים, דודיו של המשיב משני הצדדים, להשגיח עליו.

19. ב"כ המבקשת ביקש שלא לשחרר את המשיב טרם יוגש בעניינו תסקיר מעצר.

20. לאחר שסקרתי את נסיבותיה של הפרשה, ובמיוחד לאור התרשמותי החיובית מחלופת המעצר המוצעת, החלטתי כי ניתן לשחרר את המשיב ממעצרו כבר כעת בתנאים הדוקים ובערבויות משמעותיות.

מצאתי כי אין הצדקה להאריך את המעצר בשלושה שבועות נוספים לפחות, המחוייבים לשם קבלת תסקיר מעצר, וכי די בהתרשמות הישירה מהמשמורנים בבית המשפט, ובתמונה הנלמדת מחומר הראיות לגבי הנסיבות האישיות.

21. אמנם, התרשמתי כי בני המשפחה הרחבה שותפים לאי שביעות הרצון מכך שהמתלוננת החליטה בניגוד למקובל לעקור מכפרה וממשפחתה, ולחיות חיים עצמאיים של לימודים ועבודה ב---, ואולם התרשמתי כי מדובר באנשים שומרי חוק, אשר ניתן לתת בהם אמון, ושלא יפעלו באלימות נגדה.

שני דודיו של המשיב - מר ח ס', ומר ע ס', שניהם פנסיונרים של צה"ל, עשו רושם חיובי, התרשמתי כי מדובר באנשים סמכותיים כלפי המשיב, וניכר כי השניים יראים את החוק ומכבדים אותו, וכי יקפידו על מילוי תנאי השחרור, ועל דיווח מיידי אם תנאים אלה יופרו.

22. ריחוקה של המתלוננת מהמשיב, בגין המרחק הניכר שבין --- לבין העיר --- , וכן המצאה של המתלוננת בסביבה תומכת של חברים, יהוו טבעת להגנה עליה.

התגלגלות העניינים בתיק החקירה, לפיה התריעו דודה ואחותה של המתלוננת בפניה כי המשיב בדרכו אליה, מביאה למסקנה כי גם בעתיד יתריעו בני המשפחה אם חלילה יפר המשיב את תנאי מעצר הבית ויצא לפגוע באחותו.

מעבר לכך, יש מקום להערכה כי כעת, לאחר שנעצר לראשונה בחייו והועמד לדין, יישמר המשיב שלא לפעול בניגוד לחוק ולא לאיים על המתלוננת או לפגוע בה בכל דרך.

23. עניין נוסף שיהווה משמר על המתלוננת הנו צו ההגנה הקבוע, שתוקפו לשנתיים, שניתן כלפי המשיב בבית המשפט לענייני משפחה, וכן כלפי הדוד ס' האחות עביר והדודה עאידה, שלא להטריד את המתלוננת בכל דרך.

המשיב ישוחרר איפוא בתנאים הבאים:

א. המשיב ישהה במעצר בית מלא בביתו של דודו **מר ח ס' ת.ז.**

ב. הדוד שבסעיף א' הנ"ל וכן דודו הנוסף של המשיב מר ע ס' ת.ז. ... ישמשו משמורנים למעצר הבית לסירוגין בכל שעות היממה. מובהר כי דודו של המשיב ס' , שהנו עד תביעה, ושהנו איש צבא פעיל, לא ישמש משמורן.

ג. נאסר על המשיב ליצור כל קשר עם המתלוננת או עם חברותיה, בכל דרך שהיא.

ד. 10,000 ₪ הפקדה כערובה על שמירת התנאים הנ"ל.

ה. מובהר כי המשטרה רשאית להגיע לבדוק את תנאי השחרור בכל עת, וכי הפרתם תהווה עילה למעצר מחדש ללא צו נוסף.

ו. הדודים ב' שלעיל יחתמו כל אחד על ערבות צד ג' על סך 6,000 ₪ כל אחד. הערבים פטורים מהצגת תלוש משכורת.

ז. המשיב יחתום על ערבות עצמית ע"ס 6,000 ₪, להבטחת קיום התנאים.

אני מורה על הכנת תסקיר מעצר מקיף שיתייחס למסוכנותו של המשיב למתלוננת, וכן לאפשרות להקלה בתנאי השחרור ויציאה לעבודה.

נקבע להמשך דיון ולקבלת תסקיר מעצר ליום שעה

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לשרות המבחן.

ניתנה והודעה היום א' סיוון תשע"ח, 15/05/2018 במעמד הנוכחים.

**רות שפילברג כהן,
שופטת**

תוספת להחלטה

המשמורן הנוסף **מר א ס' ת.ז.** ... ישמש אף הוא כמשמורן נוסף לסירוגין להשגחה

על תנאי המעצר, ויחתום על ערבות צד ג' ע"ס 6,000 ₪. הערב פטור מהצגת תלוש משכורת.

בנוסף, במהלך חודש הרמדאן שמתחיל מחר - 16.5.18, מורשה המשיב להתלוות לאחד המשמורנים לסעודת שבירת הצום בין השעות 19:15 עד 20:30, ובלבד שהסעודה תתקיים במתחם ושיפקידו כי בזמן הזה לא יצור שום קשר ולא יצא מהמקום.

ניתנה והודעה היום א' סיוון תשע"ח, 15/05/2018 במעמד הנוכחים.

רות שפילברג כהן, שופטת

החלטה

ניתן עיכוב ביצוע ההחלטה למשך 48 שעות (השעה כעת 11:00), ואולם המבקשת תודיע לא יאחר מהשעה 14:00 היום, אם אכן מוגש ערר. אם לא יודע על הגשת ערר, ישוחרר המשיב ללא דיחוי בתנאים ובהגבלות שנקבעו.

**ניתנה היום, א' סיוון תשע"ח, 15 מאי 2018, במעמד
הנוכחים.**